

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ

SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1527/102/2008

Decizie nr. 723/R

Ședința publică din 23 Iunie 2009

Completul compus din:

- Președinte

- Judecător

- Judecător

Grefier -

Pe rol judecarea recursurilor declarate de Autoritatea Națională a Vămile prin Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov, cu sediul în Brașov, str. nr. 1, jud. Brașov și Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, cu sediul în Tg. Mureș, str. Ghe. Doja nr. 1-3, împotriva sentinței nr. din 14.11.2008, pronunțată de Tribunalul Mureș în dosarul nr. 1527/102/2008.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns reprezentantul reclamantei intimat av. , lipsă fiind restul părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei de către grefier, constatându-se că ambele recursuri sunt declarate și motivate în termenul procedural și scutite de plata taxei judiciare de timbru.

Reprezentantul reclamantei intimat declară că nu are cereri de formulat în probațiune, împrejurare de care instanța ia act, închide procedura probatorie și acordă cuvântul asupra dezbaterilor.

Reprezentantul reclamantei-intimate, solicită respingerea recursurilor ca nefondate și menținerea sentinței pronunțată de tribunal, fiind la adăpost de orice critică.

CURTEA,

Prin sentința nr. [redacted] din 14 noiembrie 2008, Tribunalul Mureș, Secția Contencios Administrativ și Fiscal a respins excepția tardivității introducerii contestației administrative formulate de pârâta DRV Brașov și a anulat decizia nr. [redacted] din 13 noiembrie 2007 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, prin care s-a respins contestația reclamantei ca nedepusă în termen, anulându-se și actul constatator nr. [redacted] din 18 decembrie 2002 și procesul verbal nr. [redacted] din 24 decembrie 2002 emise de pârâta SRV Cluj prin Biroul Vamal Târgu-Mureș.

Instanța de fond a reținut că din înscrisul depus la fila 37 dosar, confirmare de primire, rezultă că actele comunicate reclamantei [redacted] la data de 8 ianuarie 2003 au fost primite de „sora destinatarului” care locuiește pe aceeași stradă, str. [redacted], la nr. [redacted], prin urmare nu reclamanta este cea care a confirmat primirea actelor, existând astfel îndoială cu privire la transmiterea lor către destinatară, îndoială care profită acesteia, potrivit principiului de drept „in dubio proreo”.

Respingând excepția tardivității invocate de DRV Brașov, instanța a analizat fondul cauzei și a reținut că la data de 9 ianuarie 2002 reclamanta a introdus în țară o autoutilitară marca DAIMLER-BENZ (D) achiziționată de la o firmă din Germania și însoțită de certificatul de origine EUR-1 nr. [redacted], beneficiind de facilitățile vamale prevăzute de Acordul European semnat și de România. La controlul a posteriori, autoritatea vamală română a înlăturat facilitățile acordate reclamantei încheind actul constatator [redacted] din 18 decembrie 2002 respectiv procesul verbal nr. [redacted] din 24 decembrie 2002 prin care s-au stabilit obligații vamale suplimentare, pe motiv că certificatul de origine EUR -1 a fost eliberat incorect.

Instanța a apreciat că reclamanta nu datorează sume suplimentare deoarece, dovada originii comunitare a bunului o constituie certificatul de origine EUR 1 eliberat de autoritățile vamale germane și modul în care a fost completat înscrisul aparține emitentului, nu cumpărătorului care a fost de bună credință.

Împotriva hotărârii primei instanțe a declarat recurs ANV prin DRAOV Brașov, solicitând casarea și rejudecarea în sensul respingerii acțiunii reclamantei, susținând faptul că reclamanta c

comunicării conform prevederilor art. 176 Cod procedură fiscală, astfel că este tardivă, iar pe fondul cauzei, s-a susținut că nu s-a putut dovedi că bunul importat este de origine comunitară.

Hotărârea primei instanțe a fost atacată cu recurs și de către pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, care a solicitat, de asemenea, modificarea în sensul respingerii acțiunii, motivând că sentința este netemeinică și insuficient argumentată.

S-a subliniat că actele contestate au fost comunicate petentei la 8 ianuarie 2003, iar contestația a fost înregistrată la data de 16 octombrie 2007, nefiind astfel respectate termenele de contestare. Recurenta a mai învederat că au fost respectate normele procedurale de comunicare a actelor expediate, deoarece sora destinatarului a ridicat corespondența, a fost înscrisă calitatea primitorului care a semnat de primire în fața lucrătorului poștal, certificând luarea la cunoștință a deciziei comunicate.

Analizând hotărârea atacată prin prisma motivelor invocate, ținând cont și de incidența prevederilor art. 304¹ Cod procedură civilă, instanța constată că ambele recursuri sunt fondate.

Din actele dosarului și probele administrate rezultă că prima instanță a soluționat greșit excepția tardivității invocată de pârâta DRV Brașov și cu atât mai mult, apreciind că s-a depus în termen contestația, a anulat decizia nr. 32/2007 și a trecut la soluționarea fondului contestației, deși logic, procedural ar fi fost trimiterea contestației organului administrativ jurisdicțional competent să se pronunțe acesta mai întâi pe fondul contestației și apoi să cenzureze instanța modul în care s-a soluționat respectiva contestație.

În realitate, decizia nr. 32/2007 este corectă întrucât, reclamanta [nume], domiciliată în Târgu-Mureș, str. [nume], nr. 15, ap. 5, a formulat contestație împotriva actului constatator nr. [nume] din 18 decembrie 2002 și a procesului verbal nr. [nume] din 24 decembrie 2002 la data de 16 octombrie 2007 (fila 31 dosar fond) în condițiile în care actele contestate i-au fost comunicate la 8 ianuarie 2003 potrivit dovezii de la fila 37 dosar fond. Este adevărat că pe confirmarea de primire de la fila 37 dosar fond la rubrica privind „calitatea primitorului” este trecută mențiunea „sora destinatarului” care a și semnat de primire, dar, susținerile reclamantei potrivit cărora sora sa nu putea semna de primire deoarece locuiește în Petroșani, iar la data respectivă nu

se afla în Târgu-Mureș , la domiciliul său, vin în contradicție cu cele relatate tocmai de persoana în cauză care a fost audiată în fața primei instanțe, declarația aflându-se la fila 45 dosar fond. Astfel, sora reclamantei confirmă că la data de 8 ianuarie 2003 a semnat pe confirmarea de primire, nu își amintește ce acte a primit și că la acea dată locuia pe str. nr. , în apropiere de locuința surorii sale, neștiind nici ce a căutat atunci la sora sa. De asemenea, nu își amintește să fi predat surorii sale corespondența primită.

Ceea ce dovedește cu actele aflate la dosar și probele administrate, este faptul că actul constatator și procesul verbal contestate au fost întocmite la 18 decembrie 2002, respectiv 24 decembrie 2002, au fost comunicate prin poștă și s-a confirmat primirea la data de 8 ianuarie 2003, de către sora destinatarei. Comunicarea s-a făcut la adresa reclamantei contestatoare, Târgu-Mureș , str. nr. , ap. iar împrejurarea că a semnat confirmarea de primirea corespondenței sora destinatarei, nu poate fi interpretată în sensul că practic nu s-au transmis actele de procedură. Situația expusă judecății sub aspectul îndeplinirii procedurii de comunicare nu intră sub incidența prevederilor art. 103 teza a II-a Cod procedură civilă și nu justifică nici măcar repunerea în termenul de contestare. Realizarea procedurii de comunicare s-a făcut cu respectarea prevederilor art. 92 Cod procedură civilă , iar contestatoarea nu reușește să invoce nici un motiv mai presus de voința ei care să justifice formularea contestației după trecerea unei perioade de peste 3 ani de la data comunicării actelor contestate, cu confirmare de primire de către sora destinatarei, care confirmă și că a primit corespondența, că era cunoscută relația de rudenie de către poștaș și care nu-și mai amintește să fi predat surorii sale corespondența. În contextul celor arătate, faptul că cel care a semnat de primire nu locuiește efectiv cu destinatarul, dar era un membru al familiei și locuia în apropiere, nu poate fi interpretat ca o îndoială care trebuie să profite reclamantei, așa cum greșit a considerat prima instanță.

Față de cele ce preced, instanța consideră că, soluția de respingere a contestației ca nedepusă în termen este justificată, întemeiată, iar recursul celor două părți este fondat, urmând a fi admis, iar hotărârea primei instanțe modificată în

sensul că se va respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta C. M. în Măria

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:

Admite recursul declarat de Autoritatea Națională a Vămilelor – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale, cu sediul în Brașov, str. Stadionului, nr. 15, județul Brașov și Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, cu sediul în Târgu-Mureș, str. Gh. Doja, nr. 1-3, județul Mureș, împotriva sentinței nr. din 14 decembrie 2008 a Tribunalului Mureș.

Modifică hotărârea atacată în sensul că respinge acțiunea reclamantei, domiciliată în Târgu-Mureș, str. Lămâiței, nr. 5, ap. , județul Mureș.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi 23 iunie 2009.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTORI.

GREFIER,

Eugenia Năst

pt. eoul
JH